

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI			
Neděle:	8:00	9:30	18:00
Po-Pá:	6:30	17:30	pátek 11:15 sv. Gabriel
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní) 15:00 Palata
KONTAKT S KNĚZEM		ÚŘEDNÍ HODINY	
úterý:	7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)	(farní kancelář nebo v sakristii kostela)	
pátek:	7:00 - 11:00	pondělí - pátek: 7:00 - 11:00	
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.			
PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA			
Neděle:	- ráno 7:30 - 7:55	9:00 - 9:25	
	- večer 17:00 - 17:55		
Všední dny:	- večer 17:00 - 17:25		
Jindy:	- po individuální dohodě.		
VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM			
1.6. pátek	Památka sv. Justina, mučedníka 1. pátek v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin		
3.6. neděle	Slavnost Nejsvětější Trojice		
5.6. úterý	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka		
6.6. středa	od 19 hod. setkání s Hostem měsíce - MUDr. Marií Svatošovou		
7.6. čtvrtek	Slavnost Těla a Krve Páně od 18 hod. možnost zúčastnit se mše sv. vkatedrále a následně eucharistického procesí do baziliky Nanebevzetí Panny Marie na Strahově		
9.6. sobota	úklidová brigáda vkostele (po ranní mši sv. - cca od 8.15)		
10.6. neděle	10. neděle v mezidobí		
11.6. pondělí	Památka sv. Barnabáše, apoštola		
13.6. středa	Památka sv. Antonína zPadovy, kněze a učitele církve		
15.6. pátek	Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova		
16.6. sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie		
17.6. neděle	11. neděle vmezidobí při mši sv. v 9.30 bude Mons. Karel Herbst udělovat svátost biřmování		
21.6. čtvrtek	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka, od 19.30 koncert vkostele (Bach-collegium)		
23.6. sobota	od 10.00 kněžské svěcení v katedrále		
24.6. neděle	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele od 9.30 primice Jakuba Františka Sadílka, OFM, koná se sbírka na bohoslovce		
27.6. středa	začíná 3-denní výstav Nejsvětější svátosti oltářní (vždy 7 - 12 hod.)		
28.6. čtvrtek	Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka		
29.6. pátek	Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů		
1.7. neděle	13. neděle v mezidobí		
vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652		
redakční rada:	P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal		
uzávěrka:	20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejně		

6
Červen
2007

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

MUDROVÁNÍ NEBO PESTROST?

Pro nás děti začínal měsíc červen pokaždé velice příjemně. Prvního dne toho měsíce se totiž slavival a věřím, že se ještě dnes ještě slaví, mezinárodní den dětí. To pro nás znamenalo nákup dětských knížek v Albatrosu na Národní třídě, a sice za poukázky z ROH, které patřily k tomu nejlepšímu, co se v jinak tuhé a bezduché normalizační době lidem nabízelo. Že ovšem týž den, 1. 6., slaví církev památku sv. Justina mučedníka, jsem se dozvěděl samozřejmě až daleko později. A přece mají tyto dvě oslavy na samotném počátku června něco společného: Děti se mohly od toho dne radovat z dalších pestrobarevných a zajímavých knížek, které jim otvíraly nové horizonty, zatímco sv. Justin byl ve své konverzi, ke které došlo asi roku 130 po Kristu, prvním čtenářem, vzdělaným intelektuálem vdějinách, který se stal křesťanem. Však se mu také říká nejen Justin mučedník, nýbrž také Justin filozof. Na rozdíl od dětí, které díky množství rozmanitých knížek začínají odhalovat záhady života a světa, Justin, který již měl načteno vše důležité, co bylo napsáno do jeho doby, rozpoznal, že je zde jen jedna jediná kniha, která shrnuje veškerou moudrost podstatnou nejen pro náš pozemský život, jak si ji představovali antičtí mudrci, nýbrž i pro život trvalý, věčný a plnohodnotný. Ano, našel Biblii. Četl proroky Starého zákona jako ty, kteří podle jeho mínění převyšovali a dokonce inspirovali Platóna i Aristotela, četl také evangelia o Ježíšovi, která po jeho prozření ve víře představovala daleko vyšší „filosofii“, než to, s čím se doposud v přehráli navzájem často protichůdných názorů setkával.

My, křesťané dneška, bychom snad chtěli být spíše jako ty děti a ne jako sv. Justin. Chtěli bychom mít prožívání víry ve farnosti spíše ve formě happeningu, se stále novými pestrobarevnými motivy, připomínajícími ony dětské knížky. Ale běda! Proti této tendenci se nám v červnu vzpěčí slavnost nejsvětější Trojice (letos 3. 6), kterou považujeme za jakýsi nesrozumitelný výtvar panů teologů a je pro nás tak těžkým oříškem k rozlousknutí, že ji raději uctivě obcházíme. Vtom případě svatý mudrc Justin nechá pozdravovat.

Ale naštěstí přijde v červnu ještě jedna slavnost, ve které se myšlenková hloubka stýká sonou pestrobarevností. Ano, jde o slavnost Těla a Krve Páně, lidově o „Boží Tělo“. Tam se setkává hluboké dogma o tom, že Kristus je v Hostii přítomen *vere, realiter et substantialiter* (vpravdě, skutečně a podstatně) se vzpomínkami na to, jak při božitélovém průvodu družičky rozsávaly barevná kvítka ze svých košíčků. Ostatně se tato praxe do církve znovu vrací.

V církvi asi musí být jedno i druhé: Justin i happeningy, dogma i kvítčky, intelektuálové i lidé prostí. Duch svatý skutečně vane, kudy chce a připoutá každého člověka k Bohu jinak. Spíše jde o to, abychom měli k sobě navzájem toleranci. Co tomu říkáte: Vdobě, kdy ten, kdo chce vypadat jako největší intelektuál a křesťan, který se nedívá na nic jiného než na ČT 2, se stará paní ve zповědnicu přizná, že jí radost dělá TV Nova, která se jí jeví jako pestrá. Pohrdáme mravně povýšenecky touto paní nebo jí naopak důvěřujeme, že i tam si najde jako vdova opuštěná svými dětmi to, co je pro ni nejlepší?

Stanislav Příbyl

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30-velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum na faře

Rekreační cvičení pro ženy

úterý 18:30 - 19:30 hod. - velký sál na faře

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - klubovna na faře

Program pro mládež (od 14 let)

středa 18:30 - 20:00 na faře.

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na

www.spolcovni.usmev.cz

Ministrantské schůzky (vede Petr Zborník)

středa od 19:00 - klubovna na faře

Mateřské centrum Venoušek - modlitební setkání
čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum na faře.

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**
čtvrtek 19:00 - 20:00 - velký sál na faře

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. cca půl hodiny společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 24.5. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 26.6. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka od října, rozvrh ve vývěsce

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením **P. Petra**

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a vypůjčit u Petry Šustrové (724 241 322 nebo 257 328 718)

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / tel: 257 324 224 nebo 604 401 833 / yuga@centrum.cz

všpomocný duchovní a správce kostela sv. Gabriela: P. Stanislav Příbyl / tel. 241 416 252

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na prispevky@volny.cz **P.S. Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 300 knih a 50 audiokazet, všem dárcům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLI, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

Kristus jako soudce a dovršitel všeho – jednou nám vyjde naproti. Zlatá barva nebe naznačuje trvalou radost a štěstí.

Pod tím, jako konkrétní příklad správné cesty kcili – život sv. Václava (v apsidě vzadu tzv. „šedozelený pás“). Zleva doprava:

Postřihy sv. Václava, přenesení ostatků sv. Ludmily, Václavův čistý a spravedlivý život, jeho mučednická smrt, ovoce jeho oběti: děti bratrovraha (Strachkvas – mnich; Mlada – abatyše; Doubravka – provdána za knížete Měška, šířila evangelium v Polsku; Boleslav II. „Zbožný“)

A když máme u oltáře účast na svatém dění a Boží láska nás proměňuje, posílá nás Bůh opět do světa: procházíme znovu řadou svědků, ale hlouběji.

Než vyjdeme ven, spatříme na vnitřní straně dveří nápis: „Hospodin přijde a všichni jeho svatí sním a bude vten den veliké světlo.“

Stím máme jít do své práce a stále vsobě nosit tuto naději.

ZA ZVUKŮ HUDBY

S potěšením jsem přijala nedávné pozvání na absolventský koncert. V hlavních rolích Anna, absolventka HAMU, a její violoncello. V předtuše povznášejících zážitků jsem tedy sebrala půlku rodiny a vyrazila do Smetanovy síně.

Pročitěný přednes hlavní protagonistky mi však vyrazil dech. Pokud se vážné hudby týká, dávám většinou přednost symfonickému orchestru, ale tento večer ve společnosti violoncella a klavíru mna mne zapůsobil kromobyčejně. Annin dvouhodinový přednes musel být fyzicky velmi náročný. Hrála tak procítěně a přesvědčivě, že bych ji v dané chvíli uvěřila cokoliv. Její hudební přednes byl bezchybný, co se mého laického úsudku týká, svižný, a dobře nacvičený. Byla krásná, elegantní a přirozeně roztomilá. Marně přemýšlím, co více si přát...

Niměně, přiznám se, že z celého večera mne nejvíce zaujala ta vášeň, se kterou Anna své skladby nabízela publiku. Během hry jsem se několikrát přistihla, jak propočítávám, kolik hodin cvičení takový koncert stojí. Cvičení a přehrávky mohly být jedinou cestou k dnešním významným dni, uvažuji. Violoncellistka zřejmě musela strávit celé dny jen přehráváním, pilováním a možná i vztekáním se nad partiturami slavných mistrů, abychom dnes mohli prožít tak nevěšdní večer. Jistě to pro ni nebylo snadné, možná měla několikrát chuť s tím violoncellem pěkně praštit. A přece, dnes hrála tak, jakoby ten hudební nástroj byl součástí jí samé. Kolik tisíců hodin stálo za jejím profesionálním přednesem? Kolik přemlouvání a opětovných rozhodování se? Kolik trpělivosti a motivace!

Seděla jsem v hledišti a styděla se. Styděla jsem se za sebe, za své plány a ideály, kterým často nejsem ochotna obětovat hodinku či dvě. Kolik času já denně věnuji svému růstu, vylepšování různých nedostatků a rozladěných partií? Kolik minut jsem ochotna věnovat ztišení a sebereflexi? Kolikrát se musím do modlitby vnutit násilím, i když jsem hluboce přesvědčena o jejím léčebném účinku? Pokud hudebník věří v krásu a sílu svého řemesla, dokáže tomu věnovat i celé dny. Jak to, že já, která věřím v krásu a sílu modlitby, mám takové problémy si denně najít chvíli? Seděla jsem v hledišti a sypala si popel na hlavu. Tedy, samozřejmě obrazně.

Po koncertě jsme se sešli na malé recepci a tam jsem zpozorněla ještě více. Není vlastně takový koncert příležitostí ke ztišení pro nás, kterým to během dne dělá problémy? Nebyli jsme my, posluchači, hudbou a tichem vtaženi do víru modlitby, aniž bychom si to uvědomili? Někdy mívám pocit, že správná modlitba je jen taková, jakou si sama naplánuji. Přesně vím, kdy začne, co budu dělat (respektive za co se modlit), kdy zhruba skončí. Není to ale úlet? Proč bych vlastně já měla určovat místo, čas a náplň setkání s Bohem? Nemohl by občas iniciovat takové setkání On sám? Neměla bych mít oči trochu více na stopce, abych zahlédla Jeho šibalské nápady? To mi vrvalo hlavou cestou domů. Přemýšlela jsem nad těmi zaneprázdněnými přáteli, které jsem na koncertě potkala. Určitě nemají čas denně si sednout a hodiny meditovat. Jak asi řeší otázku modlitby oni? Možná neřeší, možná nepotřebují. Možná už dávno vědí, že umění je tak trochu zašifrovaná modlitba. *Adéla Muchová*

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 27.5.2007

Přítomni: P. Petr Bouška, P. Baldínský, J. Macek, A. Macková,
F. Nedbal, J. Suchel, V. Škácha, P. Zborník, M. Tomková
Omluveni: J. Dajbych
Nepřítomni:

Body jednání, návrhy a usnesení:

- Poděkování: Pastorační rada děkuje p. Zborníkovi, p. Ježkovi a p. Váňovi za natření kostelních lavic a stolu vsakristii. Děkuje!
- Sestavení priorit výdajů farnosti pro ekonomickou radu
- Chodníček ke kapli – městská část přislíbila vyhotovit chodníček přes trávník kbočnímu vchodu do kaple kostela sv. Václava
- Úprava telefonního propojení mezi farou a sakristií nutná
- Prázdninový režim bohoslužeb jako v předchozích letech
- Připomínky kdětské liturgii na nedělní mši v 9:30 (zařazovat vždy obě čtení, méně používat eucharistické modlitby pro děti...)
- Požadavek na zdravé a ohleduplné používání kadidelnice
- Zpřístupnění toalet nad sakristií v průběhu nedělních bohoslužeb (vchod bočním vchodem)

Termín dalšího zasedání: neděle 24. 6. 2007 od 19:15

Zapsal: **Vojtěch Škácha**

BOHOSLUŽBY O PRÁZDNINÁCH

Stejně jako v předchozích letech bude o prázdninách omezen rozsah bohoslužeb. Protože v minulých letech zaznělo mnoho argumentů, které mše a které dny by měly být omezeny, připomínáme, že se farní pastorační rada všemi těmito připomínkami mnohokrát zabývala z různých úhlů pohledu.

Zásadní argument, který nakonec vždy převážil je tento - program bohoslužeb je stabilní a lidé jej mají zafixovaný celá desetiletí (dodnes přicházejí lidé "na jedenáctou"). Níže uvedený "omezený provoz" je zároveň uváděn dlouhodobě i v arcidiecézním seznamu bohoslužeb. Pokud bychom časy změnili, trvalo by opět roky, než by si všichni zvykli. Jestli tedy uvedené časy někomu nevyhovují, prosíme, aby si vybral z bohaté nabídky pražských farností pro něj vhodný čas (a po prázdninách se zase vrátil). Naštěstí tuto možnost volby v Praze máme.

1. Od 1.7. do 31.8.2007 nebudou mše sv. u Sv. Gabriela
2. Mše sv. u Sv. Václava v době od 1.7. do 31.8.2007 budou

pondělí, středa, pátek:	večer v 17:30
úterý, čtvrtek:	ráno v 6:30
sobota:	ráno v 7:30
neděle:	ráno v 9:30 večer v 18:00

* **Rodina z farnosti hledá pronájem chatky nebo jiného objektu poblíž Prahy. Na měsíc srpen. Předem děkujem za nabídky. Tel.776 043 364, 777 601 905.**

* **Akutně hledáme paní, nejlépe důchodového věku, khlidání 1,5-leté holčičky na Praze 5, pondělí až pátek, střídavé směny (dopoledne, odpoledne), i po dobu prázdnin. Tel. 731 362 417.**

„ARCHA“

V březnu letošního roku se na nás obrátila skupina mladých lidí s prosbou, zda by naši farnosti mohli cca 1x za 2 měsíce uspořádat malé setkání těch, kdo se pravidelně modlí za založení „Archy“ Jeana Vaniera vnaší zemi (viz www.archa-modlitba.wz.cz). Modlitební setkání spočívá v půlhodinové adoraci vsobotu od 16 hod. Zde je několik informací oArše:

V roce 1964 se Jean Vanier, syn posledního generálního guvernéra Kanady, bývalý důstojník kanadského námořnictva a profesor filozofie, rozhodl spojit svůj život s lidmi s mentálními postiženími. Nevědomky tak položil první kámen k založení komunity Archa, která se během následujících let rozrostla po celém světě.

Základní myšlenka Archy je postavena na uvědomění si jedinečnosti každého člověka. Každý člověk, ať již má nebo nemá nějaké postižení, má svou jedinečnou hodnotu a může obohacovat svět kolem sebe. Ve své „teorii“ ale dospěl Jean Vanier ještě dál. V souladu se slovy svatého apoštola Pavla, který říká, že „ty části těla, které se zdají nejméně významné, jsou (tělu) nejpotřebnější“ (1 Kor 12, 22), došel k závěru, že lidé s mentálními postiženími jsou právě těmi částmi těla, které se zdají nejméně významné, ale že právě proto jsou světu nezbytné, neboť ho učí lidskosti.

V jedné ze svých nejvýznamnějších knih, *Becoming Human (Stát se člověkem)*, svědčí Jean Vanier o zkušenosti života s lidmi s mentálními postiženími a zdůrazňuje fakt, že tento způsob života není pouze obohacující, ale že vede k radikální proměně každého ze zúčastněných. Z tohoto pohledu se lidé s mentálními postiženími stávají proroky lidskosti vnašem světě.

Ve světě, který příliš často vyvyšuje bohaté, silné a úspěšné, je proto úkolem Archy naopak neustále ukazovat, jak moc jsou pro něj tito *chudí* lidé důležití a potřební.

Jak jsem již zmiňoval, Archa existuje v mnoha zemích světa, u nás však tato komunita, založená na životě ve společenství víry, schází. Od roku 2005 se proto začala scházet ke společné modlitbě skupina lidí, která o založení Archy v Českých zemích usiluje.

Projekt založení Archy je důležitý ze dvou důvodů: na jedné straně, aby se prohloubila vnímavost naší společnosti vůči lidské hodnotě mentálně postižených, a na straně druhé, aby se lidé mohli seznámit se spiritualitou Archy, v rámci níž se právě mentálně postižený stává centrem, středobodem společně sdíleného života.

U nás není společnost vůči skutečnosti handicapu nepřátelská, je vůči ní spíše lhostejná, ať už na úrovni politické či sociální. A jak je známo, lhostejnost bývá často pro člověka bolestnější než otevřená nenávisť.

Zakládání Archy je prací na mnoho let, protože nejde jen o to, aby byla založena jakási funkční struktura, ale především o to, aby se skupina lidí opravdu rozhodla sdílet společný život a věnovat jej těm „nejmenším“. U nás, jak bylo již zmíněno, se schází skupina lidí, která se za vznik Archy modlí a snaží se šířit její základní myšlenku. Proto také organizuje na letošní léto velké setkání s Archou ve dnech 28. 7. – 2. 8. 2007.

Ivan Foletti

Velebím Tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. (Mt 11, 25)

NĚKOLIK OTÁZEK PRO OTCE PETRA

Včervnu 2005, na svátek sv. Jana Křtitele, jsme vnašem kostele při slavnostní mši svaté poprvé přivítali P. Petra Boušku. Čas velmi rychle letí, a tak se zanedlouho zavřel již dva roky, které jsme ve farnosti prožili společně. Proto jsem P. Petra poprosila, aby pro Zpravodaj odpověděl na několik otázek. A jsem moc ráda, že souhlasil.

Otče Petře, jaké pro Vás byly uplynulé dva roky prožité na Smíchově?

Vlastně jsem se po 6 letech, strávených v mimopražských

farnostech, vrátil zpátky do Prahy, kde jsem před tím prožil většinu života. Na Smíchově jsem rád, ty dva roky tady byly hezké.

Ráda bych se zeptala i na to, jestli se naplnila Vaše očekávání, případně co Vás zklamalo.

Zatím jsem si při nástupu do nových farností většinou kladl spíš otázku, co se očekává ode mne, než že bych si vysníval nějaká svá vlastní očekávání. Ale přece jenom alespoň podvědomě asi člověk očekává např. to, že ve farnosti nalezneme jakési přátelské ovzduší mezi lidmi. A to tady je.

Pocházíte z Prahy, po vysvěcení jste několik let působil v mimopražských farnostech. Jste na Smíchově rád, už skoro „jako doma“, nebo Vám lépe vyhovoval „venkov“? Včem se farnosti nejvíce liší?

Rozdíly jsou snad spíš technického rázu (na venkově je menší hustota obyvatel, tedy i věřících, je tam více hmotné zodpovědnosti za velký počet kostelů, farních budov, pozemků...). Všude jsou ale lidé se svými radostmi i starostmi, se svojí touhou po lásce, a tedy vlastně po Bohu.

Vnímáte od nás, farníků, duchovní i lidskou podporu, ochotu ke spolupráci?

Ano. A děkuji za ni.

Společám na Váš smysl pro humor, proto si dovoluji možná trochu nezbednou otázku: Jaký je podle Vás „ideální“ farník? (aktivista, pasivní člen, něco mezitím...)

Především asi je to člověk, který má silný a zdravý vztah k Pánu Ježíši. Tedy dobrý křesťan. To ostatní (např. správná míra iniciativy, ochota ukrojit ze svého času něco pro druhé a nebyť jen „konzumentem duchovního servisu“), to už snad potom přijde jakoby samo.

Pro mnoho lidí je těžko pochopitelné, když se dnes mladý muž rozhodne mnohého zřít a dát svůj život plně kdispozici Bohu a bližním. Mohu se zeptat, jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Přihlášku do semináře jsem si podal v 27 letech. Ta myšlenka mě samozřejmě napadla už dřív, ale až postupem času ve mně nějak víc nazrála. Nevnímal jsem ale ten krok jako „zřeknutí se mnohého“. Spíš jako vykoření po nové cestě, která se mi zdála dobrá a přitažlivá. A snad i od Pána Boha připravená.

Při mši svaté vnašem kostele opakovaně zaznívají prosby za vznik a růst nových duchovních povolání. Kdy (jak?) jste poznal, že i Vás na tuto cestu Bůh volá?

Trochu mi to připadá, jako zeptat se někoho, „kdy a jak se zamiloval“. Obecně řečeno se ale člověk vtomto musí řídit nejenom hlasem svého srdce, ale také míněním zkušenějších osob a konkrétními životními okolnostmi. To vše nám nějak tlumočí Boží vůli.

Co Vám vkněžské službě momentálně působí největší radost a co Vám přidělavá vrásy?

Snad bych řekl (se sv. Pavlem), že „mám radost, když lidé žijí podle pravdy“ (1 Kor 13, 6). Když jsou mezi lidmi dobré a upřímné vztahy, když mají lidé k sobě navzájem úctu, když se víra přirozeně promítá do každodenního, praktického života. Pokud se radost někdy trochu vytrácí, měl by se asi člověk ptát nejdřív sám sebe, co dělá špatně.

Které místo v Bibli Vás nejvíce oslovuje, který úryvek byste zvolil jako motto pro svou službu?

Na oznámení o kněžském svěcení a primici jsem si před sedmi lety dal 1 Kor 15, 10: „Milostí Boží jsem to, co jsem.“

V letošním roce tedy oslavíte 7. výročí kněžského svěcení. Číslo 7 se v Písmu mnohokrát vyskytuje a je symbolem plnosti. Přeji Vám proto především plnost všech Božích darů a děkuji za rozhovor. (vz)

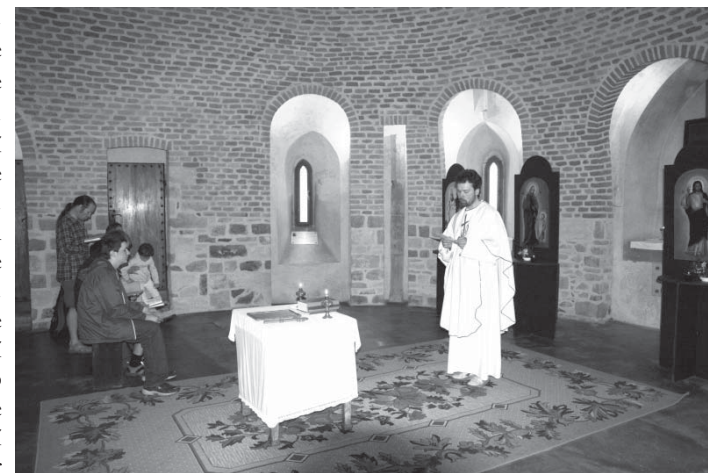
VÝLET DO MÍSTA PŮSOBENÍ SVATÉHO PROKOPA

Po mírném ranním zaváhání, a zvolení trasy na nádraží Vršovice linkou číslo 7, jsme viděli pouze odjíždějící vlak, kterým jsme měli jet stěmi, kteří ráno nezaváhali a nešli trasou linky číslo 7. Zvolili jsme proto alternativní postup a jeli pozdějším vlakem rovnou do cíle cesty, do městečka Sázava. Proto nemohu popsat zážitky, které se odehrávaly cestou, avizovanou ve farním zpravodaji. Pro nás cesta vlakem proběhla celkem v klidu, počasí prálo, takže oděvy jsme neměli navlhle ani potem, ani deštěm. Do Sázavy jsme přijeli v 1.30., a šli rovnou ke klášteru. Na místě jsme byli dříve než skupina, která šla pěšmo ze zastávky Stříbrná Skalice. Bylo pro nás překvapením, že

skupina poutníků byla vlastně jen skupinka. Počasí bylo na výlet ideální, místo příhodné pro návštěvu před dnem slavnosti seslání Ducha svatého, ale většina farníků měla asi něco důležitějšího. Něco po dvanácté hodině začala v místním kostele bohoslužba. Konala se v krytém kostele, kde je uložena část ostatků sv.

Prokopa. V průběhu mše jsme zvenčí zaslechli tklivé tony dechových nástrojů. Když jsme vyšli po skončení mše ven z krypty, ozřejmil se nám důvod jímavé hudby. Ano v kostele se konal pohřeb. Odebrali jsme se na prohlídku zámku. Vzámku je stálá expozice týkající se historie osídlování naší krajiny. Expozice je to zajímavá, ale vlastně by se celá vešla do jedné větší místnosti. Původní klášter

byl různě opravován a přestavován takže toho skutečně původního mnoho nezbylo. Po prohlídce zámku jsme ještě zašli do severní zahrady, kde jsou základy jednoho způvodních kostelů. Po obědě vjedné zmístních restauraci jsme se ještě odebrali kprameni, kde se setkal sv. Prokop sknížetem Oldřichem. Kdysi velmi romantické místo ztratilo na své romantičnosti, ale stálo to za to. Voda zpramene byla osvěžující vštiplavém dusnu, které nás provázelo od té doby, co jsme opustili kryptu klášterního kostela. Po

osvěžení jsme se již vydali na nádraží čekat na vlak, který přijel se zpožděním tak typickým pro České dráhy. Cesta do Prahy byla zřejmě nejnáročnější částí jinak velmi zdařilého dne. Po vystoupení zvlaku byla únava větší než po celé pěší cestě. Chtěl bych poděkovat P. Petrovi, že si udělal čas a mohli jsme společně prožít bohoslužbu na místě, které není zas tak všední a běžně dostupné. Škoda jen, že účast nebyla hojnější. No snad někdy příště.

Jiří F. Matys

ZASAHUJE BŮH I DNES DO NAŠICH ŽIVOTŮ?

Vdnešní době mnoho lidí pochybuje, že Bůh se o každého člověka zajímá, že zná jeho cestu životem i jeho problémy (nemoci, existenční problémy, bezpráví...). Známe ty argumenty: ...jak se Bůh může dívat?! Ano, určitě se dívá a vidí vše, vidí naše boje, kříže, vidí také, jak si lidé vzájemně ubližují a nedovedou si odpouštět, jak válčí, jak užívají nejmodernější techniky khromadnému vraždění, a dívá se určitě moc smutně! Jenže, Bůh dal lidem svobodu a všichni víme, jak jsou mnozí hákliví, když je někdo ve „svobodě“ omezuje, chtějí si řídit život podle svého, pýcha jim nedovolí, aby jim do života někdo zasahoval. Ale my, křesťané, víme, že ve své svobodě také mohu Bohu říci: „Zvu Tě, Bože, do svého života, ukaž, co ode mne chceš, ukaž mi mou cestu životem, pomoz mi řešit mé problémy.“ Takové odevzdání do Božích rukou můžeme učinit kdykoliv, nejen když nás potká těžká zkouška, těžký kříž. Neustálý dialog sPánem je to nejlepší. Chtěla bych Vám předat svědectví paní H. znaší farnosti, která vypráví:

„Před dvanácti lety byl u mne nalezen nádor na tlustém střevě a byla jsem hned poslána na operaci. Požádala jsem kněze o udělení svátosti nemocných a odevzdána do Božích rukou jsem nastoupila do nemocnice. Po operaci jsem byla stále kontrolována a po sedmi letech mi byly nalezeny metastázy na játrech. Byl podzim a paní doktorka mi sdělila, že tento nález není kvyléčení, snad do Vánoc....? Odevzdána do Božích rukou, šla jsem opět ke svátosti smíření a přijala opět svátost nemocných stím, že nebudu prosit o uzdravení, ale o sílu kunesení tohoto kříže.

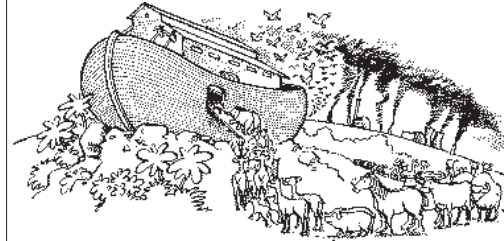
Modlila se za mne celá rodina, naše společenství, známí i řádové sestry. Vánoce jsem prožila radostně. Od té doby uplynuly už 4 roky. Vnedávných dnech, mi bylo řečeno, že mé metastázy se zapouzdfily do dvou cyst a tedy je vše v pořádku. Paní doktorka prý ve své praxi takovou věc nezažila. Pacienti stak velkým nálezem přechívají 2-3 měsíce, žádný déle (ze sledovaných) nepřežil. Jsem prý jediná, asi prý nade mnou drží ruku někdo mocný, pravila paní doktorka. Odpověděla jsem jí: „Ano o Toho Mocného se celý život opírám.“

A ještě dodatek: „Před každou prohlídkou si kleknu doma pod křížem, který jsme si kdysi smanzelem koupili jako první společnou věc. Vždy prosím Pána, aby mi dal sílu kunesení výsledku, at je jakýkoliv. Nikdy neříkám Bohu co má udělat, protože vím, že On má snámi své plány a i těžký kříž, který přijmeme, může být pro nás tím nejlepším darem.“

„Díky, Otče nebeský, že se smilováváš tak mocně nad svými nehodnými dětmi!“

MM

MILÉ DĚTI,

je tady poslední společná akce vtomto školním roce. Naší závěrečnou akcí bude společná návštěva ZOO vneděli 3.6.2007. Sejdeme se po dětské mši svaté (tedy v10:30 hod) před kostelem. Sebou si vezmete do batůžku jídlo kobědu, pití, lístky nebo legitimaci MHD a 60,-Kč na vstup. Doufáme, že nám vyjde počasí a nebudeme potřebovat pláštěnky.

Těším se na vás *Eliška Šustrová*

PŘEDPRÁZDNINOVÝ VÝLET NA ZÁMEK JEMNIŠTĚ VSOBOTU 16. ČERVNA 07

Sraz v 8:10 na Nových Butovicích vmetru uprostřed nebo v 8:45 na Hlavním nádraží u pokladen, uprostřed. Přijďte včas.

Ssebou: 130,-Kč, jídlo, pití, pláštěnku, dobré boty.

Návrat kolem 18h na Hlavní nádraží. (Máme možnost 2.spojů, první přijíždí v 18:04, druhý v 18:40 oba od Benešova. Počítáme stím prvním, ale přesto, prosíme, dejte dětem do batůžku kartičku smobilem na vás, abychom vám mohli zaslat sms, kterým spojem dorazíme. Děkujeme.)

Vpřípadě, že jste snámi ještě na výlet nejeli, dejte mi, prosím vědět o účasti vašeho dítěte předem sms na tel.: 608 610 600 nebo na mail: bet-el@seznam.cz. Abychom o vás věděli a event. se mohli domluvit, jak se poznáme.

[o.s. Bét-el, www.bet-el.signalny.cz](http://o.s.Bet-el, www.bet-el.signalny.cz)

LETNÍ TÁBOR PRO DĚTI OD 6 DO 11 LET, 23.7.-3.8.2007

Tábor je letos již plně obsazen!

Předtáborová schůzka pro rodiče proběhne ve čtvrtek **21.června 2007 v 19h.** vKomunitním centru sv. Prokopa v Nových Butovicích.

Jedeme stejně jako loni na faru do Chotěborek v Podkrkonoší, budeme mít ssebou stany pro ty, kteří si chtějí užít léto víc „v přírodě“. (Bereme i předškoláky.) Děti se mohou těšit na dobré jídlo od naší šikovné kuchařky, na hry, výlety a na příjemné vedoucí. Cena: 2100,-Kč. Platbu je možné provést buď na účet o.s. Bét-el (var.symbol: RČ dítěte) nebo vhotovosti na předtáborové schůzce.

(více informací na www.bet-el.signalny.cz)

LETNÍ TÁBOR PRO ST. DĚTI OD 10 DO 15 LET, 30.6.-14.7.2007

Schůzka s rodiči 6.6. od 19 hod v Komunitním centru (klubovna 1), Nové Butovice.

Stejně jako loni se jede pod stany do Malenic nad Volyňkou (okr. Strakonice). Hlavním vedoucím bude tentokrát Honza Peroutka. Ubytování budeme jako obyčejně vpodsadových stanech. Je možné se přihlásit mailem bet-el@seznam.cz, na www.bet-el.signalny.cz je ke stažení přihláška. Přihlášky jsou od března k dispozici v Komunitním centru sv. Prokopa na Nových Butovicích a v kostele sv. Jakuba Staršího ve Stodůlkách. Cena: 2300,-Kč. Platbu je možné provést buď na účet o.s. Bét-el (var.symbol: 1+RČ dítěte) nebo vhotovosti na předtáborové schůzce. Předtáborový výlet bude **vsobotu 9.června 2007** (více informací u hl.vedoucího). o.s. Bét-el (Jan Peroutka 777195 428)

MYŠLENKOVÁ KONCEPCE KOSTELA SV. VÁCLAVA NA SMÍCHOVĚ

Basilika = královská síň; připomíná, že jednou máme být s Kristem navždy. Když do ní vstoupíme, čteme na dveřích nápis: „Zde je dům Boží a brána nebe.“

Projdeme touto branou a ve výši nás provázejí proroci, evangelisté a učitelé církve.

Nejprve jsou to 2 Sibylly, které dle apokryfních spisů byly také prorokyněmi:

zleva: Sibyla kumejská

zprava: Sibyla delfská

4 starozákonní proroci:

zleva: Izaiáš (v ruce svitek)

zprava: Ezechiel (hledí do dálky)

Jeremiáš (otvírá nitro)

Daniel (zahleděn do sebe)

4 evangelisté: (málo charakterizováni):

zleva: sv. Matouš

zprava: sv. Lukáš

sv. Marek

sv. Jan

4 učitelé západní církve starověku:

zleva: sv. Ambrož

zprava: sv. Jeroným

sv. Augustin

sv. Řehoř Veliký

2 učitelé církve středověku:

zleva: sv. Tomáš Akvinský

zprava: sv. Bonaventura

(v ruce Sumu teologie)

Všichni směřují ke Kristovu stolu, který je středem. Vedle něho kříž. Obojí tvoří jeden celek. Když jsme shromážděni v Ježíšově jménu, je Pán uprostřed nás a živí nás slovem Božím, svým tělem a svou krví.

Vpředu nahoře, ve výši Kristus vmadorle (= svatozář, obklopující celou postavu), kolem něho svatí.

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

bude letos vnašem kostele udělovat otec biskup Karel Herbst *vneděli 17. června* při mši sv. v9.30. K přijetí svátosti se připravují 4 biřmovanci.

PRIMICE

br. Jakuba Františka Sadílka, OFM, je vnašem kostele plánována *naneděli 24. června* při mši sv. v 9.30. Kdo by byl ochoten pomoci při organizaci pohoštění (které se bude následně konat ve františkánském klášteře u Panny Marie Sněžné na Jungmannově nám.), může se přihlásit u paní Sadílkové (tel. 251 556 393 nebo 721 480 097).

ÚKLIDOVÁ BRIGÁDA V KOSTELE

V sobotu 9. června se v dopoledních hodinách uskuteční vkostele další úklidová brigáda. Protože situace okolo pravidelného úklidu vkostele zůstává neutěšená, budou nadále organizovány alespoň tyto větší úklidové brigády, a to 4x do roka.

POSLEDNÍ PŘEDPRÁZDNINOVÝ „HOST (Z) MĚSÍCE“

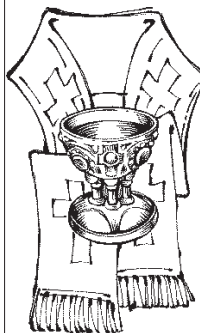
Ještě naposledy, než přijdou letní prázdniny, Vás srdečně zveme na setkání smilým hostem. První střední červnový večer (6.6.) od 19 hodin bude ve farním sále vyprávět MuDr. Marie Svatošová na téma „Hospice a umění doprovázet“. Do roku 1990 pracovala jako praktická lékařka. Poté opustila ordinaci, aby uskutečnila myšlenku hospice. Roku 1993 zakládá Sdružení Ecce homo pro podporu domácí péče a hospicového hnutí. 8. prosince roku 1995 je pak otevřen první český hospic v Červeném Kostelci. Je autorkou mnoha esejí a publikací, z nichž nejznámější nese stejný název jako červnové setkání. Do roku 2004 byla také pravidelnou příspěvatelkou Českého rozhlasu v pořadu „Host do domu“.

Tématem budou hospice jako zařízení pro zpríjemnění posledních chvil a doprovázení umírajících. Řeč bude také o tom, jak k umírajícím přistupovat, v čem spočívá doprovázení až do konce a jak takové poslední chvíle vypadají. Jakou podobu má péče v LDN a hospicích a jak je tato péče zajišťována v domácím prostředí.

Pozvánku naleznete opět na farních stránkách, stránkách Smíchovského společenství mládeže (<http://spolcovni.usmev.cz>) a na nástěnce vpřední kostela. Těšíme se na Vaši návštěvu a děkujeme za projevenou přízeň i Vaše návštěvy minulých vuplynulém školním roce. Děkujeme také farnosti a zvláště P. Petrovi Bouškoví, že tato setkání můžeme realizovat. Těšíme se na Vás opět od října vnovém akademickém roce. Máte-li nějaký nápad, návrh či doporučení na hosta, který by v příštím roce jistě neměl chybět, rád jej kdokoli členů Společa přijme.

Za Společenství mládeže **Miroslav Tlamicha**

MILÍ SMÍCHOVÁCI!

Rád vás zvu na svoje kněžské svěcení, které proběhne 23. 6. 2007 vpražské státní katedrále V+V+V a na svoji první mši, kterou budu sloužit vkostele svatého Václava na Smíchově druhý den, tedy 24.6. 2007 v9.30, a poté na malé pohoštění. Pocházím z této farnosti sv. Václava (z Malvazinek), kde jsem byl v roce 1992 jako třináctiletý pokřtěn poté, co se mě Pán Ježíš dotkl a dal se mně poznat. Chodil jsem zde ministrovat, navštěvoval jsem místní společenství mládeže a účastnil se některých dalších aktivit. V roce 1997 jsem vstoupil do semináře a v roce 2001 (po vojně) jsem přestoupil do řádu františkánů, ve kterém jsem letos složil své věčné sliby. Mnohé z vás znám a rád se svými setkávám a mezi vás vracím. Chci vám poděkovat také za vaše přátelství a modlitby.

Jakub František Sadílek